

Уда с. ж. вм. вода: Вървълу малу гулъму За уда на чушии
цата с Нс. 2, 167.

Удавих ил. св. Удавувамъ ил. дл. 1) утоплю,топлю: Да можеше
удавваше го съ юдна лжжица вода. Сир. Не обича го. Кн. 26. Ако плю-
намъ, сѣтъ ке те удавамъ. М. 173. Юди и Стii, кога видать во вода,
хварляетъ косите и въ нимъ го сплетвѣть и го удаваетъ. М. р. 524.
Египетский царь заповѣдалъ да удавуватъ въ Ниль всичкыть Евреи-
ски мажки дѣца. Л. 40. Ако напр. подземътъ не пропуша водята, то
много влага ще дохожда у орнатъ земѣ а това ще удава растенето,
ако ся случи и орната земя влажна. Л. Д. 72 р. 247. 2) удавлю, за-
душу, душу: Удаввамъ те (*Ich will dich würgen*). Ри. 79.—са, утоп-
люсь,топлюсь; утону, утопаю: Найденчо са удави въ Дунавътъ. З. 20.
Мостътъ ся срушилъ и хъляди Француз си удавили въ рѣкътъ. Л. 336.
Много други нации като сѫ са удавиле въ свойятъ мѣрзелъ. З. 222.
Како си съ прегушна'е. Така си съ уда'и'е Отъ жаляне, отъ плачене.
Тамо иматъ дърво кистатово, Превѣрли си три силни гайтани, Та-
вързи съ потъ бѣлото гърло. Сама себе, сестро, уда'и съ, За тебе съ
земя не мириуетъ. М. 341.

Ударенъ ир. хлопотливый, работящій: Тя е много ударна жена.

Ударъ с. ж. ударь: И нарамницѣ и зеркалата имъ се владохъ-
отъ ударе. Тб. 81. Не са чувахъ вече удъръти на страшнитъ чукове,
които удрахъ на наковалната. Т. 29.

Ударих ил. св. Удрямят ил. дл. 1) ударю,—яю: Хубаво слушай
мащика, Да те мащика не удари Състана рѣка въ сурата. Д. 82, 17.
19—20. По тиль го удрила Зѣбъ испаднале. М. 3. И боздоганъ удри
Арапина Го удира мегю двете очи. М. 143. Девойкини-отъ братъ го
(зетотъ) удиратъ со рѣката по обете стѣрни отъ образотъ. М. р. 516.
ср. ib. р. 521. Масторътъ му го удря съ ендезе по колѣнъ съ ножицѣ
по рѣцѣ. Л. Д. 69 р. 168. Ударя го да му свѣтнатъ очите. Кн. 141.
Удрай самара да са устѣща кобилата. ib. 142. 2) попаду,—даю (въ кого-
либо, во что-либо): Пушка пукна изъ Будина града, Коршумъ падна
прѣль пашови порти, Па удари Вѣлко Байрактарче; Удари го между
дѣвѣтъ очи Между очи, между тѣнки вежди. Л. Д. 76 р. 155. Че си дрѣп-
на лўшка гѣгалийска Че удари пиле соколово. Д. 3, 23—24. Помѣри
го съ дѣлга пушка, Удари го съ двѣ крошумъ. ib. 33, 20—21. Фѣрли пуш-
ка немецка гедія, Не одари бели-те камане; Фѣрли пушка Невенко
байрактаръ,—И одари немецка гедія. Ч. 298. Земайте пѣрстенъ отъ
рѣката, Вѣрзейте пѣрстенъ на бука, Фѣрлейте редомъ на нишанъ; Кой
ке ударить пѣрстен-атъ, Той ке си билетъ Войвода И мене ке ме кер-
досатъ. М. 212. Други (ергени) съ яблока фарляетъ, Прау по гради-